Výnos ministerstva spravedlnosti č. 4/35 k tomu uvádí:

»O řízení před rozhodčími soudy platí „přiměřeně" předpisy o řízení před okresními soudy ve věcech sporných, vyjímajíc ustanovení o řízení ve věcech nepatrných. Nelze ovšem užíti těch předpisů, které by se příčily ustanovením zákona nebo jiným ustanovením tohoto vl. nař. č. 262/1934 Sb. z. a n.

Na př. opravným prostředkem je toliko odvolání proti nálezům. Výjimka je podle § 213, odst. 3 a § 226 zák. č. 221/1924 a § 1, odst. 5 zák. č. 173/34 Sb. z. a n. ohledně usnesení, týkajících se odmítnutí odvolání předsedou rozh. soudu...«

Z toho vyplývá, že i možnost přiměřeného používání předpisů c. ř. s. pro první a druhou instanci není dána co do usnesení a stížností.

Došli jsme tedy k tomuto závěru:

1. Usnesením rozhodčích soudů mohou strany odporovati jedině odvoláním proti nálezu, a to jen tehdy, pokud obsah usnesení tvoří důvod pro odvolání proti nálezu.

2. Stížnosti jsou vyloučeny v soudnictví úrazového pojištění dělnického, až na stížnost do opatření předsedy rozh. soudu, při čemž — de lege lata — i o této stížnosti rozhoduje zvláštní senát vrchního poj. soudu ve svém složení jako pětičlenný senát.

Glosy a aktuality.

Nový občanský zákoník a civilní řád soudní.

V prvé schůzi parlamentu po velikonocích, konané dne 31. dubna t. r., předložila vláda návrh zákona, kterým se vydává občanský zákoník a současně nový civilní řád soudní, dotištěný v poslední chvíli před schůzí. Občanský zákoník obsahuje kromě uvozovacích a prováděcích předpisů v dílu I. všeobecná ustanovení o zákonech a osobách, jakož i mezinárodní právo soukromé (§§ 1—79), v dílu II. práva majetková a to práva věcná, právo dědické a pohledávky (§§ 80—1184), v dílu III. pak společná ustanovení o právech majetkových (§§ 1185—1369). K textu zákona připojena je obsáhlá důvodová zpráva. Jak z uvedeného obsahu patrno, chybí v návrhu obč. zákoníka právo rodinné. V úvodní zprávě k obecné rozpravě o návrhu obč. zákoníka ve schůzi senátu dne 20. dubna t. r. prohlásil ministr spravedlnosti Dr. Dérer, že rodinné právo není nově kodifikováno z důvodů politických a označil jako politické otázky, má-li býti sňatek občanský nebo církevní, obligatorní či fakultativní, stejně i to, je-li manželství rozlučitelné nebo v jaké míře a pro kterou část občanů.

Obecná rozprava o návrhu obč. zákoníka zahájena byla v parlamentě dne 15. dubna a pokračováno bylo dne 16. dubna t. r. Všechny deníky přinesly obsáhlé referáty a úvodníky, často psáno bylo přímo o historických schůzích parlamentu. Překvapila proto zpráva jednoho deníku, uveřejněná dne 18. dubna 1937 v článku »Parlament s prázdnými lavicemi«, v níž se uvádí: »Parlament konal dvě schůze, v nichž se probírala za naprostého nezájmu pp. zákonodárců osnova nového občanského zákona. Hlasování musilo býti odloženo na čtvrtek příštího týdne pro nedostatečnou presenci«.

Praktické právníky bude zajímati otázka, do kdy parlament nový obč. zákoník projedná. I když zákonem ze dne 12. března 1937, č. 41 Sb. z. a n. umožněno bylo jednání ve společných poradách výborů posla-

necké sněmovny a senátu, čímž dosaženo bude značného urychlení, přece i při velmi pilném jednání nutno počítati s dobou jistě dvou roků zákonodárných prací, neboť nejen že v osnově jest řada otázek sporných z důvodů hospodářských a politických (na př. kolektivní smlouvy), ale závažnou jest i otázka rodinného práva, pro jehož zařazení do zákoníku apelovali četní řečníci jak v parlamentu tak v senátě. Účinosti nabude nový obč. zákoník dle čl. I. uvoz předpisů dnem 1. července druhého kalendářního roku po roku vyhlášení.

Nový občanský zákoník je základní dílo právní výstavby našeho státu. Každý právník musí jej nejen znáti, ale do podrobností vskutku ovládati. Proto budeme naše čtenáře o postupu zákonodárných prací informovati zprávami i články, abychom tak usnadnili a připravili studium nového občanského zákoníka.

Unifikácia snadno a rychle.

Oficiálna sbierka býv. rakúskych predpisov o požívatinách, zvaná Codex Alimentarius Austriacus bola po prevrate čo-skoro rozobraná. R. 1930 ustavila sa pri Ústrednom sväze čsl. priemyselníkov v Prahe, sekcia priemyslu potravinárskeho, so súhlasom ministerstva verejného zdravotníctva a telesnej výchovy zvláštna komisia pre vydanie kodexu v českom preklade. V úvodnom slove k 1. sošitu sa výslovne konštatuje, že Codex ostal v platnosti v zemiach českých a že jednotný potravný kodex československý nemôžno vydať preto, lebo potravné zákonodarstvo v republike nie je ešte sjednotené. Prvé sošity nového vydania kodexu obsahujú na obálke poznámku: »Vydáno se souhlasem ministerstva veř. zdravotnictví a tělesné výchovy«. V r. 1934 usniesla sa ministerská rada na návrh ministerstva ver. zdravotníctva a telesnej výchovy dať súhlas k postupu pri revízii »Potravného kodexu československého«. Pre túto revíziu bola zriadená zvláštna ministerská komisia a bolo jej uložené, aby prihliadala k právnym pomerom celého územia štátu. Usnesenie vlády bolo intimované výnosom ministerstva ver. zdravotníctva a telesnej výchovy z 12. 12. 1934, č. 22.541/34. V tomto výnose sa na základe toho, že vláda dala súhlas k revízii starého kodexu býv. rakúskeho a schválila tiež jednací poriadok pre spomenutú ministerskú komisiu, konštatuje, že sa tým dostáva dielu oficiálneho rázu a »má tedy Potravní kodex československý úřední platnost na celém území státním«. Ďalej sa hovorí: »Vládním schválením celého postupu vydávání Potravního kodexu čsl. nabývají úřední platnosti všecky kapitoly, které již v sešitovém vydání vyšly a postupně vydáváním jednotlivých sešitů budou nabývati této platnosti i další kapitoly ...« Na základě tohoto výnosu obsahuje už sošit 8, vydaný dňa 25. III. 1935 na obálke túto poznámku: »Výnosem ministerstva veř. zdravotnictví a tělesné výchovy z 12. 12. 1934, č. 22.541/34, vydaným podle usnesení min. rady z 23. VI. 1934 nabyly úřední platnosti pro celé území Československé republiky všecky kapitoly, které až doposud vyšly v sešitovém vydání Potravního kodexu čsl. a postupným vydáváním jednotlivých sešitů nabývají této platnosti i kapitoly další, a to vždy ihned po vyjití ... atd.«

Právníkovi netreba, pravda, vysvetlovať, že usnesením vlády nemožno byť rozšíriť platnosť právnych predpisov, platných v zemiach českých, na územie Slovenska a Podk. Rusi a že tedy výnos min. ver. zdravotníctva v čiastke, v ktorej vyhlasuje, že na území celého štátu platia i tie časti Potravného kodexu,